

ПРЕС КЛИПИНГ

14. април 2014.

НАСЛОВИ

Орбовић: Близу смо договора око Закона о раду;(стр.2)

На помолу коначан договор о закону о раду;(стр.2)

Орбовић: Закон за лакше отпуштање;(стр.3)

ОРБОВИЋ: БЛИЗУ СМО ДОГОВОРА ОКО ЗАКОНА О РАДУ;(стр.4)

Александар Влаховић: Реформе ће болети;(стр.5)

И радници желе да буду власници;(стр.7)

Кикинда: У Ливници "лију" отказе;(стр.8)

МАЦАР: Власници се надају да ће им дуг бити опроштен;(стр.10)

Фирмама у реструктурирању остало још месец дана;(стр.11)

Орбовић: Близу смо договора око Закона о раду

БЕОГРАД – Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић изјавио је данас да је близу договор око предлога Закона о раду и оценио да опорезивање највиших државних функционера у случају смањења плата у јавном сектору неће донети праве ефекте.

Орбовић је гостујући на РТС-у рекао да очекује да ће већ идуће недеље комисија која ради на изради Закону о раду изаћи са „конкретним договорима који су постигнути”.

Он је прецизирао да се преговарало око пет тачака, а то су минималне зараде, исплата отпремнина, флексибилније запошљавање, бодовање минулог рада, колективно преговарање.

„Решења су близу у свих пет тачака. Успели да усагласимо све три стране. Већ идуће недеље очекујем конференцију где ће бити речено шта је договорено”, рекао је Орбовић.

Говорећи о опорезивању највиших државних функционера у случају смањења плата у јавном сектору он је рекао да то неће донети праве ефекте.

„Најбоље решење било би да се чланство у управним одборима не плаћа, то би била уштеда од око 60 милиона евра годишње”, прецизирао је Орбовић и додао да у управним одборима седи око 10.000 чланова на различитим нивоима.

„О томе ће бити доста ломљења копља јер смањити овако ниске плате је тешко. Уколико до тога дође мислим да је поштено да политичари плате највиши цех”, закључио је председник СССС.

Тањуг

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1574248/Na+pomolu+kona%C4%8Dan+dogovor+o+zakonu+o+radu.html>

На помолу коначан договор о закону о раду

Љубисав Орбовић каже за РТС да је Радна група за измене Закона о раду близу договора о кључним тачкама, које су до сада биле предмет спора. Измене закона би, очекује Орбовић, могле да буду усвојене у року од два месеца.

Гостујући у Дневнику РТС-а, председник Самосталних синдиката Србије објаснио је да је реч о пет кључних тачака - исплата отпремнина, бодовање минулог рада, колективно преговарања, минимална зарада и разлози за отпуштање.

Орбовић очекује да већ следеће недеље комисија која је задужена за израду новог закона о раду саопшти конкретне предлоге за поменутих пет тачака.

Председник Самосталног синдиката процењује да би нови закон могао да буде усвојен у року од два месеца.

Међутим, Орбовић остаје при ставу да се измене закона усвајају да би се омогућило лакше отпуштање, а на лакше запошљавање, како то тумаче представници власти и послодаваца.

"Говори се о лакшем отпуштању радника, а као последица лакшег отпуштања сматра се да ће бити и лакшег пријем радне снаге", поновио је Орбовић.

Орбовић сматра и да додатно опорезивање плата државних функционера, које је најавио будући премијер Александар Вучић, неће донети жељени ефекат.

"Најбоље решење би било да се чланство у Управним одборима у једном временском периоду не плаћа. То би била много већа уштеда, по нашим прорачунима око 60 милиона евра годишње", рекао је Орбовић.

Према његовој оцени, у случају смањења плата у јавном сектору било би поштено да политичари плате највише, али треба видети ко су функционери који би били опорезовани и да ли ће порез плаћати и локални званичници.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=04&dd=14&nav_id=836315

Орбовић: Закон за лакше отпуштање

ИЗВОР: РТС, ТАЊУГ

Београд -- Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић изјавио је данас да је близу договор око предлога Закона о раду.

Орбовић је гостујући на РТС-у рекао да очекује да ће већ идуће недеље комисија која ради на изради Закону о раду изаћи са "конкретним договорима који су постигнути".

Он је прецизирао да се преговарало око пет тачака, а то су минималне зараде, исплата отпремнина, флексибилније запошљавање, бодовање минулог рада, колективно преговарање.

"Решења су близу у свих пет тачака. Успели смо да усагласимо све три стране. Већ идуће недеље очекујем конференцију где ће бити речено шта је договорено", рекао је Орбовић.

Председник Самосталног синдиката процењује да би нови закон могао да буде усвојен у року од два месеца.

Међутим, Орбовић остаје при ставу да се измене закона усвајају да би се омогућило лакше отпуштање, а на лакше запошљавање, како то тумаче представници власти и послодаваца.

"Говори се о лакшем отпуштању радника, а као последица лакшег отпуштања сматра се да ће бити и лакшег пријем радне снаге", поновио је Орбовић.

АКТЕР

<http://akter.co.rs/26-ekonomija/print-84114-orbovi-blizu-smo-dogovora-oko-zakona-o-radu.html>

ПРЕДСЕДНИК СССС

ОРБОВИЋ: БЛИЗУ СМО ДОГОВОРА ОКО ЗАКОНА О РАДУ

Тањуг

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић изјавио је данас да је близу договор око предлога Закона о раду

Орбовић је оценио да опорезивање највиших државних функционера у случају смањења плата у јавном сектору неће донети праве ефекте.

Орбовић је гостујући на РТС-у рекао да очекује да ће већ идуће недеље комисија која ради на изради Закону о раду изаћи са "конкретним договорима који су постигнути".

Он је прецизирао да се преговарало око пет тачака, а то су минималне зараде, исплата отпремнина, флексибилније запошљавање, бодовање минулог рада, колективно преговарање. "Решења су близу у свих пет тачака. Успели да усагласимо све три стране. Већ идуће недеље очекујем конференцију где ће бити речено шта је договорено", рекао је Орбовић.

Говорећи о опорезивању највиших државних функционера у случају смањења плата у јавном сектору он је рекао да то неће донети праве ефекте.

"Најбоље решење било би да се чланство у управним одборима не плаћа, то би била уштеда од око 60 милиона евра годишње", прецизирао је Орбовић и додао да у управним одборима седи око 10.000 чланова на различитим нивоима.

"О томе ће бити доста ломљења копља јер смањити овако ниске плате је тешко. Уколико до тога дође мислим да је поштено да политичари плате највиши цех", закључио је председник СССС.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/457493/Aleksandar-Vlahovic-Reforme-ce-boleti>

Александар Влаховић: Реформе ће болети

Сузана Лакић

Структурне реформе су неопходне. Цена њиховог одлагања биће скупља, а каснија имплементација још болнија, каже за „Блиц“ Александар Влаховић.

Да мора да објасни разлог за смањење плата, Влаховић, који је данас председник Савеза економиста Србије, би запосленима у јавном сектору прво поручио да је од 2008. без посла остало скоро 400.000 људи и да су сви они радили у приватном сектору.

- Рекао бих им и да је у јавном сектору, у истом периоду, запосленост повећана, да је терет кризе до сада носио приватни сектор, те да прегломазну државу приватници више не могу да издржавају. Људима се мора рећи истина, а чињеница је да ће свако даље одлагање реформи значити тешко приземљење, односно предузимање болнијих мера попут драстичног смањења плата, вероватно и пензија, али и изостанка јавних инвестиција - објашњава Влаховић.

Наш саговорник додаје и да би успешно спроведене реформе најкасније за четири до шест година имале за последицу изграђену конкурентну привредну структуру, већи стандард и плате. Влаховић иначе годинама прича о нужности структурних реформи. Чињеница је да је пропуштена шанса да се тај посао обави у периоду 2004-2008, када је то било најлакше, а затим и 2008. на почетку кризе. Отуда се, каже, Вучићеве најаве реформи могу назвати „музиком за уши“ за све економске аналитичаре који анализирају стање у Србији.

Како бисте мотивисали наставнике и лекаре да раде са смањеним платама?

Не мислим да у овим областима треба смањити плате. Оне су иначе на веома ниском нивоу. Сигурно је, међутим, да сектори образовања и здравства морају проћи кроз реорганизацију. То нужно не значи и мање зараде.

Како ће јавни сектор да реагује на смањење плата?

Верујем да ће бити протеста, штрајкова, али мислим да нова влада на то не треба да се обазире.

Потребан је разговор са синдикатима, перманентни дијалог, али ако се буде попуштало или се буду отварале дилеме да нам штедња и реформа јавног сектора није потребна, бојим се да ћемо већ за највише шест месеци ударити у зид. Надам се да ће се око неопходности структурних реформи изградити општи друштвени консензус.

Хоће ли Вучић успети да спроведе реформе?

Све што говори будући премијер је оно што је већина економиста годинама уназад безуспешно покушавала да објасни да се мора урадити. То је за све нас охрабрење, али је јако важно и да постоји јасан динамички план и да се на њему истраје.

Коме је било лакше у спровођењу реформи, Шредеру или Вучићу?

Наравно, бившем канцелару Немачке. Чињеница је да захваљујући реформама које је спровео Шредер у првој половини протекле деценије Немачка није имала кризу јавног дуга, пад запослености, за разлику од готово свих других развијених земаља. Отуда ће посао нове владе бити далеко, далеко тежи.

Знатан део приватних предузећа је пред банкротом. Где је решење?

Приватни сектор има проблем јер је високо задужен. Као последица кризе, привредна активност је константно у паду. Банке су много ригорозније приликом одобравања кредита у односу на период до 2008. Стога је неопходно да влада антицикличним економским мерама пронађе начин за поспешивање економске активности. Паралелно са реализацијом капиталних инвестиција потребно је формирање гаранцијског фонда који би охрабрио банке да агресивније кредитирају привреду. Ако држава примени мере штедње, смањи дефицит, умањиће и своју потребу за задуживањем.

Потребне четири реформе

Јавни сектор

Прво су потребни реструктурирање и делимична приватизација великих јавних, као и локалних комуналних предузећа. Данас, сем ретких изузетака, ова група предузећа заснива своје пословање на буџетским субвенцијама, раде са губитком. Она морају бити профитабилна, руководство мора бити професионализовано. Такође, потребан је и завршетак приватизације предузећа у реструктурирању. Наведени сектор има вишак запослених.

Пензиони систем	Не мислим да пензије треба смањивати, али треба увести пенале за превремено пензионисање. Истовремено треба наградити оне који желе да раде дуже. Продужетак радног стажа је неопходан као последица генерално продуженог животног века. Неопходно је и да ПИО фонд има властите приходе, да не функционише као проточни бојлер, односно да служи само као канал за исплату пензија.
Промена радног законодавства	Тако би се омогућило лакше запошљавање. У окружењу рецимо нигде немате да је рад на одређено време лимитиран највише до годину дана, а да се отпремине у случају отказа исплаћују за све године стажа.
Унапређење привредног амбијента	То значи мању и ефикаснију администрацију, укљањање читавог низа недоречених, конфузних и непотребних прописа, доношење ефикасних закона за поједине области. Ово је нарочито важно за развој предузетништва.

<http://novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:487254-l-radnici-zele-da-budu-vlasnici>

И радници желе да буду власници

С. БАБОВИЋ

Иницијатива у Расинском округу за доношење новог закона о приватизацији. У некадашњем Ђурашковићевом ФАМ размишљају о формирању конзорцијума

КРУШЕВАЦ - Самостални синдикат за Расински округ покренуо је иницијативу да се у новом Закону о приватизацији на посебан начин третира радничко акционарство, како би се запосленима омогућило да уђу у власничку структуру.

- Ми смо и званично покренули иницијативу да се у закону обрати пажња на могућност да радници предузећа пред којима је приватизација оформе конзорцијум и покушају да купе фирме у којима раде - истиче Миленко Михајловић, председник Самосталног синдиката. - У Крушевцу имамо одличан пример успешног пословања "Југопревоза", предузећа које је данас у рукама радника.

"Југопревоз" је у власништву радничког конзорцијума од 535 мала акционара, који су за пет година успели да "отплате" капитал фирме у којој су били запослени. Како се приближава 30. јун, када би статус предузећа у реструктурирању требало да се оконча, крушевачки радници у чак седам предузећа с правом страхују.

Само је лане 700 радника из четири крушевачка предузећа у реструктурирању напустило посао кроз социјални програм (ХИ "Жупа", Конфекцији "Звезда", Фабрика уља, ДИП "Савремени дом"). У ИМК "14.октобар" више од 600 радника заинтересовано је за отпремнине.

ПРИВАТИЗАЦИЈА Крушевачки радници би радо да постану власници предузећа, јер је искуство у протеклих 10 година показало какве катастрофалне последице могу да буду лоше приватизације. Од 32 приватизоване фирме у граду, у чак 14 је поништен купопродајни уговор!

Позитивне билансе у пословању извесно имају два предузећа у реструктурирању: ФАМ и Пекарско предузеће "Бранко Перишић". И баш у ове две фирме, како се чуло на састанку представника синдиката - постоји интересовање за инвестиције.

- Запослени у нашој фабрици која је прошла кроз једну неуспешну приватизацију размишљају о организовању кроз конзорцијум при приватизацији до које ће доћи у наредном периоду - напомиње Радица Јовановић, председник Синдиката ФАМ-а, који упошљава 180 стално запослених радника са просечном платом од 61.500 динара.

ФАМ је, да подсетимо, својевремено функционисао у оквиру НИБЕНС групе Мила Ђурашковића, а две године након раскида приватизације, случај "НИБЕНС" решава се на суду, а крушевачка фабрика бележи добитке: у 2013. извоз је повећан за 28 посто, а пословна добит износила је 250.000 евра. Идеја о формирању конзорцијума добила је начелну подршку и међу синдикалцима Пекарске индустрије "Бранко Перишић". Ова фирма где ради око 200 запослених је одмах након раскида приватизације 2012. године сврстана у 10 најуспешнијих предузећа у реструктурирању.

<http://www.novosti.rs/vesti/srbija.73.html:487229-Kikinda-U-Livnici-liju-otkaze>

Кикинда: У Ливници "лију" отказе

М. ИВЕТИЋ

"Кренула" нова тура технолошког вишка у "Цимосовом" металском комплексу у Кикинди. Од 195 прекобројних, 116 иде на евиденцију незапослених, уз мизерну отпремнину

КИКИНДА - У "Цимосовом" металском комплексу у Кикинди - ново, драстично, скраћење платног списка. Фабричко пословодство испоштвало је налог централе компаније са седиштем у Копру и исписало одговарајућа решења, којима је 195 запослених проглашено технолошким вишком. Тиме списак прекобројних, по свему судећи - није коначан.

Управа Групе "Цимос", у допису прослеђеном фабричком синдикату, наглашава да је рестриктивни потез неминован, као последица светске економске кризе, која је највише трага оставила у аутомобилској индустрији, за чије потребе раде погони ове компаније. Зато је, у циљу побољшања пословања, у јуну прошле године започето пословно реструктурирање, чијим програмом су обухваћене све фабрике на простору матичне државе, Хрватске, Босне и Херцеговине и Србије. Свакако најболнија мера рационализације јесте ослобађање од вишка радне снаге, због које су кикиндски металци неспокојни.

- Страхујемо од стечаја и улице - отворено исказује бригу од сутрашњег дана Драган Латинчић, један од неколико синдикалних лидера у "Цимосовој" фирми Ливница-Кикинда. - С најновијом цифром прича о отпуштању се не окончава. Незванично, још око 200 запослених из погона "Машиноградња" наредног месеца остаће без радног места. Шта са тим људима, од којих већина нису млади, а, опет, далеко од права на пензију. Од ових 195 ливничара, који су

сада проглашени технолошким вишком, њих 80 распоређено је у остале погоне. Они који неће више радити, а 116 их је, прво иду на годишњи одмор, а потом на евиденцију Националне службе за запошљавање.

ИНДУСТРИЈСКА ЗОНАОПШТИНАРИ у настојању да задрже Словенце у својој средини, нуде "Цимосу" пребијање потраживања локалне самоуправе преузимањем шире зоне око ливачких погона, идеалне, иначе, за индустријску зону. На том простору, на самом излазу из града уз магистралу према Београду, већ постоји неопходна комунална и остала инфраструктура. Преговори на ову тему су у току.

У управи "Цимоса" напомињу да су свима који су проглашени технолошким вишком загарантована сва законом прописана права из радног односа. Биће им, између осталог, исплаћена отпремнина. Отпуштени се, јасно је, неће овајдити од тог новца.

- Појединачна отпремнина ће бити од 80 до 100 евра за годину радног стажа - резигнирано констатује Драган Латинчић. - Одувек смо примали мизерне плате, које су сада, у нето износу, у просеку 200 евра. Они којима до пензионисања фали до две године, па, као незапослени, имају право на одређену надокнаду од Националне службе за запошљавање, некако ће пребродити првобитну кризу. А шта са огромном већином, која ће, објективно, остати без шансе за ново запослење? Анимирали смо руководство Савеза самосталних синдиката и општинску власт да се пронађе спасоносна формула и за раднике и за фабрику...

Процес масовнијег отпуштања запослених у "Цимосовој" ливници, у оквиру програма реструктурирања, отпочео је прошле јесени. Откази су се ређали као на траци. До сада је, од укупно 1.800 запослених, из фабрике, као технолошки вишак, испраћено 250 радника. Ова кикиндска фирма, кад ју је, иначе, 2004. године, за 100 милиона евра, преузео "Цимос", имала је на платном списку око 2.600 људи.

САМОУПРАВА ПОМАЖЕ

ЧЕЛНИЦИ локалне самоуправе, свесни значаја "Цимосове" ливнице за локалну привреду, јер, између осталог, остварује годишњи извоз од око 40 милиона евра, увелико преговарају са Словенцима, настојећи да учине све што општина може да ливачки погони у њиховог граду не замру. Павле Марков, први човек Кикинде, наглашава да се, у том смислу, у неколико наврата разговарало са људима из "Цимоса". Један од заједничких задатака је потрага за стратешким партнером, који би преузео за Словенце непродуктивне погоне и, наравно, барем део радника. Кикинђани су пронашли једну француску компанију из ливачке делатности, и њене газде, вољне да послују у Кикинди, повезали са Словенцима.

НАША ПРИЧА - Велики број захтева за улазак у дириговани стечај показује колико су моћне фирме заправо финансијски слабе

МАЏАР: Власници се надају да ће им дуг бити опроштен

АУТОР: И. НИКОЛЕТИЋ

Београд - Од 103 фирме које су поднеле захтев за улазак у такозвани дириговани стечај, 32 унапред припремљена плана реорганизације (УППР) поднета су у Београду, а на територији Војводине 34. У преосталих девет привредних судова на подручју уже Србије, поднето је 37 захтева при чему је 19 планова прихваћено, а четири су одбијена.

Код 14 предмета која још чекају одлуку суда, само укупне блокаде које су банке ставиле на њихове рачуне износе 6,9 милијарди динара. Дуговања за порезе и доприносе још се не знају, као ни дугови према осталим повериоцима - добављачима и радницима, која обично вишеструко премашују ове бројке.

- Стечај никоме није сладак и прво питање које се поставља је шта је неке фирме био мотива да покрене стечај. Мој утисак је да је у сваком случају основни разлог огромни дугови које фирма не може уредно да сервисира. Када повериоци преузму власт у стечају, прва ствар је шта урадити са тим дуговима, како их репрограмирати, како обезбедити неки отпис. Власници се надају да ће им део дуга бити опроштен, а да се отплате неких дугова развуку на дужи период. По мени, тако велики број захтева за стечај представља индикацију врло тешког положаја српске привреде. Рачуни се слабо плаћају, робу је лакше произвести него наплатити. Привреда у целини постаје нерентабилна, задужује се да би део текућих издатака финансирала из позајмица за које није јасно када ће вратити - каже за Данас економиста Љубомир Маџар.

Он додаје да, када се ради о диригованом стечају, иако су у питању моћне фирме, њихови велики дугови држави, повериоцима, радницима, само указују на њихову све већу финансијску слабост.

- Мука са којом се сада као земља суочавамо последица је тога што су готово 10 година плате расле три пута брже од продуктивног рада. Трошкови се надувају, јер не могу да се покрију, па цела привреда постаје нерентабилна - објашњава Маџар.

Стручњаци указују и да унапред припремљен план реорганизације или „дириговани стечај“ постаје све чешћи модел којим привредници покушавају да спасу своје пословање у условима опште дужничке кризе. Тврде и да је листа привредника који су поднели захтев за УППР заправо списак домаћих тајкуна, јер усвајање таквог плана подразумева и добре везе у свету финансија, институција и бизниса. Оно што брине јесте чињеница да је већину тих познатијих или локалних привредника у време када су сматрани успешним, пратио низ афера, мало која са институционалним епилогом.

Тако је Привредни суд у Ужицу прихватио УППР који је поднело грађевинско предузеће са Златибора, МН Стил трејд, чији је власник Чедо Шљукић. Он је у фебруару ухапшен са супругом Мирјаном, начелницом Пореске управе у Чајетини, и сином Немањом, због сумње да су незаконито стекли 21 милион динара. Са рачуна фирме, они су подигли новац добијен од Фонда за развој и банака, а правдали га фактурама за куповину грађе које су гласиле на - покојне и непостојеће људе. МН Стил Трејд дугује Фонду 40, а Агробанци 41 милион динара.

И нишке фирме познатог „бизнисмена“ Јовице Стефановића Нинија, затражиле су дириговани стечај. За Елид ад Душник је то прихваћено док Нишауто група, у којој Нини такође има власнички удео, чека одлуку суда, са блокадом од 188 милиона динара. Подсетимо, Нини је јавности познат спорних приватизација, пре свега Југоремедије и Срболека, а ти предмети се налазе и на листи од 24 предмета чије разјашњење тражи Европска унија.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/firmama-u-restrukturiranju-ostalo-jos-mesec-dana>

Фирмама у реструктурирању остало још месец дана

Према одлуци Уставног суда, држава од 14. маја више неће моћи да штити предузећа у реструктурирању од поверилаца. С обзиром да су многима од њих дугови већи од целокупне имовине, за очекивати је да велики део тих фирми у другој половини следећег месеца оде најпре у блокаду,

а потом и у стечај и ликвидацију.

- Већина тих предузећа, без државне помоћи, биће мртва у року од 15 дана – оценила је председница Асоцијације самосталних и независних синдиката Ранка Савић. Будући премијер Александар Вучић каже да би у Србији због овога врло брзо могли да се десе велики социјални протести.

Уставни суд је пре пола године донео одлуку о неуставности одредбе закона о приватизацији по којој над предузећима у реструктурирање није могла да се спроводи принудна наплата потраживања. Држава је том одлуком покушала да заштити од краха 153 предузећа која се налазе у реструктурирању, пошто су она листом великвидна и излазак на тржишне услове пословања би за њих значао – крај.

У овим предузећима, махом некадашњим гигантима социјалистичке привреде, запослено је преко 55.000 људи. Процес реструктурирања у њима траје између пет и 10 година, а стекао се утисак да држава у том периоду није знала шта да уради с њима. Реструктурирање је заправо требало да значи постављање тих фирми на здраве ноге, али изгледа да је већина њих давно пропустила шансу за то.

Одредба закона којом се забрањује наплата дуговања која имају предузећа у реструктурирању, свакако је привремено заштитила те фирме од пропасти, али је имала и многе негативне ефекте. С једне стране, испашатала је држава јер та предузећа нису испуњавала своје обавезе

према бууету, не плаћајући порезе и доприносе. Штету су трпеле и државне фирме, попут Електропривреде Србије и Србијагаса који такође нису могли да наплате своју испоручену робу. На крају, огроман број приватних фирми који је пословао са овим компанијама, такође је остао кратких рукава, а многи предузетници су морали да затворе своје бизнисе оставши без новца који им дугују предузеће у реструктурирању. Тако је, штитећи један број радника, држава друге оставила без посла.

Колики су заправо збирни дугови предузећа у реструктурирању према привреди, нико за сада није израчунао. Зна се да многа од њих заузимају високе позиције на листи пореских дужника: „Застава оружје“, према подацима Пореске управе, дугује држави 6,7 милијарди динара, следи „Симпо“ са од 4,26 милијарде динара, ту су и чачанска „Слобода“, „Крушик“ из Ваљева, „Наменска“ из Трстеника... Укупно, 185 фирми у процесу реструктурирања и приватизације бууету дугује 63 милијарде динара.

Процене су, и Светске банке и домаћих економиста, да су предузећа у реструктурирању државу годишње, преко неплаћања пореза, струје, гаса, као и услед бууетског гарантовања њихових кредита банкама, годишње коштала 750 милиона евра. С обзиром да су скоро сва од њих у овом процесу већ пет или дуже година, проста рачуница каже да смо на њих у том времену потрошили између три и четири милијарде евра.

Држава ће сада морати да се суочи са другом врстом проблема: како да социјално заштити раднике који ће неминовно, када њихова предузећа услед принудне наплате потраживања буду блокирана, а потом и оду у стечај, остати без посла.

- Са аспекта тих предузећа то је катастрофа, а са аспекта радника – катаклизма – оценила је Ранка Савић.

В. Чворков

Реструктурирање траје између пет и десет година